

De wensput

Wat een drukte bij de put! Met moeite kan ik me een beetje dichterbij wurmen. Met schepnetten, emmers en hengels dringen vele mensen naar de rand van de put.

Zovelen die een hoopgevende of passende wens uit de put willen vissen. Begerige blikken kijken in de donkere diepte en gretig zie ik ze hun aas uitwerpen. Touwen worden over de rand gegooid en ik hoor emmers kletterend tegen de randen klinken.

Een jonge vrouw heeft moeite om haar hengel weer op te halen. Niemand helpt. Iedereen is voor zichzelf bezig.

Met een angstig gevoel sta ik van een afstand toe te kijken en ik durf niet naar de rand van de put. De kans dat ik een slechte wens opvis lijkt me te groot. Gisteren hoorde ik dat terroristen slechte wensen in de put hebben gedumpt. Is het nepnieuws of kan ik nog vertrouwen op het goede in de mens dat elkaar het beste wenst?

De jonge vrouw heeft haar wens bijna te pakken. Het lukt haar om deze over de rand te hengelen. Met grote haast rent ze weg naar een paar mensen die op haar wachten. Met gebogen stille hoofden bekijken ze de wens. Ik zie oplichtende ogen en liefdevolle knuffels. Zachte tranen vloeien over de wangen van de jonge vrouw. Ze tilt een kind op en streelt het meisje. Samen vertrekt de familie en ik zie in de rechte ruggen en opgeheven hoofden de kracht en hoop terugkeren. Deze familie heeft geluk en een goede wens opgehaald. Ik ben blij en gelukkig voor hen, maar ik zie rondom de put ook veel hebzucht en weinig tolerantie.

Ik wil graag terug naar een tolerante wereld en besluit geen wens uit de put te vissen.

Wellicht past de opgehaalde wens niet bij mijn verlangen. Langzaam verlaat ik het rumoer en keer terug naar mijn eigen wereld waar het rustig is en ik mijn hoop inzet op tevredenheid in het leven.

Annie Kessels
n.a.v. Wensput
14 febr. 2017